

PRZEWODNIK
programowo-dydaktyczny
nauczania religii

DZIECI TRZY- I CZTEROLETNI

materiały edukacyjne

do programu nr AZ-0-01/10
i podręcznika nr AZ-01-01/10-RA-2/12

„Pan Bóg kocha dzieci”

pod redakcją
ks. Stanisława Łabendowicza

RADOM 2013

Przewodniczący redakcji: ks. Stanisław Łabendowicz

Zespół redakcji: Katarzyna Kosmala, Ewa Świtka, Aneta Wawer,
Anna Wolszczak, Aneta Wrzesień

Redakcja techniczna: Damian Chrzanowski, Anna Grzywacz

Skład i łamanie: Damian Chrzanowski

DECYZJA O ZATWIERDZENIU PODRĘCZNIKA DO NAUCZANIA RELIGII DLA CAŁEJ POLSKI

Przewodnik programowo-dydaktyczny do nauczania religii rzymskokatolickiej na terenie całej Polski, z zachowaniem praw biskupów diecezjalnych, przeznaczony jest dla grupy trzy- i czteroletków i może być stosowany jako pomoc uzupełniająca do podręcznika nr AZ-01-01/10-RA-2/12.

Przewodniczący Komisji Wychowania Katolickiego
Konferencji Episkopatu Polski
Bp Marek Mendyk

Warszawa, 10 grudnia 2012 r.

Recenzenci: dr Elżbieta Dziwosz, s. prof. dr hab. Halina Wrońska

Imprimatur: Kuria Diecezji Radomskiej w Radomiu
Bp Henryk Tomasik, Biskup Radomski
Ks. dr Maciej Korczyński, Cenzor
Ks. prof. KUL dr hab. Sławomir Fundowicz, Kanclerz Kurii
L.dz. 925/11, Radom, 22 lipca 2011 r.

ISBN 978-83-257-0478-0

© Copyright by ks. Stanisław Łabendowicz, Radom 2013

Wydanie II

Informacja: Wydział Katechetyczny Kurii Diecezji Radomskiej
26-600 Radom, ul. Małczewskiego 1; tel./fax: 48 340 62 38, tel.: 48 340 62 39

Kolportaż: Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu
27-600 Sandomierz, ul. Żeromskiego 4; tel.: 15 644 04 00; fax: 15 832 77 87

Druk i oprawa: Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu
27-600 Sandomierz, ul. Żeromskiego 4,
tel. (15) 644 04 00, fax (15) 832 77 87,
e-mail: marketing@wds.pl, <http://www.wds.pl>

SPIIS TREŚCI

Wyjaśnienie terminów	5
Program nauczania religii	9
Plan dydaktyczny edukacji religijnej	23

WYJAŚNIENIE TERMINÓW

Drodzy Katecheci

Przekazujemy Wam *Przewodnik programowo-dydaktyczny nauczania religii* w zakresie katechezy przedszkolnej dla dzieci trzy- i czteroletnich oraz materiałów katechetycznych pt. *Pan Bóg kocha dzieci*, pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza. Zawiera on niezbędne pomoce katechetyczne przydatne w organizacji własnego warsztatu pracy katechety.

W zestawie przewodnika edukacji religijnej w zakresie katechezy przedszkolnej dla dzieci trzy- i czteroletnich znajdują się:

- Program nauczania religii,
- Plan dydaktyczny edukacji religijnej.

Przewodnik programowo-dydaktyczny nauczania religii został przygotowany ściśle do poradnika metodycznego i podręcznika ucznia do nauczania religii dzieci trzy- i czteroletnich pt. *Pan Bóg kocha dzieci* (AZ-01-01/10-RA-2/12), opracowanych na podstawie Programu nauczania religii dla przedszkoli zatwierdzonego przez Komisję Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski (nr AZ-0-01/10)¹. Terminologia uwzględnia standardy szkolne etapu edukacyjnego oraz wytyczne zawarte w katechetycznych dokumentach Kościoła.

I. Program nauczania religii

Program nauczania religii w przedszkolach w części dotyczącej dzieci trzy- i czteroletnich, zawiera cele katechetyczne, treści i wymagania rozpisane na poszczególne grupy tematyczne, wskazania do realizacji programu, zamierzone osiągnięcia, współpracę środowisk katechetycznych, parafii i rodziny oraz korelację nauczania religii z wychowaniem przedszkolnym.

¹ Komisja Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski, *Program nauczania religii rzymskokatolickiej w przedszkolach i szkołach*, Wydawnictwo WAM, Kraków 2010.

Cele katechetyczne określają, czemu ma służyć nauczanie i wychowanie religijne w środowisku przedszkolnym z uwzględnieniem współpracy rodziny i parafii.

Treści określają niezbędne informacje, jakie powinien zawierać program nauczania religii, aby zrealizować cele katechetyczne, które zawierają poszczególne katechezy.

Wymagania określają wiadomości i umiejętności dziecka, by zrealizować cele katechetyczne.

Współpraca środowisk katechetycznych ukazuje potrzebę integralnego oddziaływania wychowawczego i wskazuje na płaszczyzny oraz pola współpracy. Treści przekazywane na katechezie są przeżywane i interioryzowane we wspólnocie wiary, jaką jest rodzina i parafia. Nieodzowna jest współpraca rodziny i parafii w przygotowaniu dzieci do sakramentów wtajemniczenia chrześcijańskiego.

II. PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ

Zawiera ujęcie tabelaryczne *Programu nauczania religii* dla przedszkoli do podręcznika metodycznego do nauczania religii dla dzieci trzy- i czteroletnich pt. *Pan Bóg kocha dzieci* (nr AZ-0-01/10), rozpisane na jednostki tematyczne, cele katechetyczne, treści, procedurę osiągnięcia celów, przewidywane osiągnięcia i diagnozowanie osiągnięć dzieci.

Plan dydaktyczny edukacji religijnej zawiera opis sposobu realizacji celów i zadań zawartych w *Podstawie programowej katechezy Kościoła katolickiego w Polsce* i *Programie nauczania religii* z 2010 r. oraz innych zadań, które wspomagają ich realizację; materiał związany z celami edukacyjnymi; procedury osiągania celów; opis przewidywanych osiągnięć oraz sposoby diagnozowania osiągnięć dziecka.

Cele edukacji religijnej określają, jakie efekty powinniśmy uzyskać w procesie nauczania-uczenia się;

treści odnoszą się do merytorycznej zawartości programu;

efekty określają, co dziecko powinno wiedzieć i umieć oraz w jakim kierunku wskazana jest zmiana jego postawy weryfikowana w procesie diagnozowania.

W procesie dydaktycznym nauczyciel dostosowuje przekaz wiedzy i kształtowanie umiejętności i postaw dzieci do naturalnej aktywności dziecka.

Plan dydaktyczny edukacji religijnej dla dzieci trzy- i czteroletnich został opracowany w następującym układzie:

1. Numer lekcji, temat.
2. Najważniejsze treści jednostki katechetycznej.
3. Cele ogólne danej jednostki lekcyjnej.
4. Procedury osiągania celów, czyli metody i formy pracy.
5. Efekty (wzorzec, punkt odniesienia w zakresie opanowania wiadomości, umiejętności).
6. Diagnozowanie osiągnięć dziecka.

Ks. Stanisław Łabendowicz

Radom, 16 lipca 2013 r.

PROGRAM NAUCZANIA RELIGII

DLA PRZEDSZKOLI „KOCHAMY DOBREGO BOGA” NUMER PROGRAMU AZ-0-01/10¹

Wspieranie religijnego rozwoju dziecka w wieku przedszkolnym winno się charakteryzować towarzyszeniem mu w nabywaniu antropologicznych podstaw przyszłego autonomicznego życia wiarą (DOK 178). Właściwością tego typu działań wychowawczych powinny stawać się najpierw naturalne doświadczenia dziecka, umożliwiające pozytywny kontakt ze światem i ludźmi, które z czasem mogą przekształcać się w doświadczenia religijne. Doświadczenia te stanowią bowiem fundament stopniowej inicjacji w życie wiarą, której podmiotem ma być osoba Boga przyjaznego, zatroskanego o człowieka i o jego szczęśliwe życie. Dlatego w wychowaniu religijnym dzieci w wieku przedszkolnym ogromne znaczenie ma poprawna interpretacja codziennych doświadczeń dziecka wyrażona językiem prostym, zrozumiałym, pozbawionym zdrobnień i infantylizacji, a jednocześnie poprawnym teologicznie. Znaczącym celem wychowania religijnego dzieci w wieku przedszkolnym jest również wskazywanie na Boga jako Dawcę życia i Stwórcę świata. Dziecko w wieku przedszkolnym, odkrywając piękno otoczenia (co jest szczególnie ważne we współczesnym technicyzowanym świecie), potrzebuje poznać jego Dawcę – dobrego Boga, który chce, aby każdy człowiek cieszył się całym światem. Religijna interpretacja doświadczeń dziecka pomaga mu także w odkrywaniu swojego miejsca w świecie, w najbliższym środowisku i we wspólnocie eklezjalnej. Stąd bardzo ważne jest rozwijanie w dziecku przyjaznego odniesienia do ludzi. W tym kontekście niezbędne jest łączenie prawidłowego obrazu Boga z wymogiem traktowania innych ludzi z miłością zarówno w sytuacjach zabawy, zgody, jak i nieporozumień czy konfliktów.

¹ Program nauczania religii został zatwierdzony przez Komisję Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski w Białymstoku 9 czerwca 2010 r.

W procesie wychowania inspirowanego wiarą należy wskazać dziecku na Boga obecnego, bliskiego, troszczącego się o człowieka, pełnego miłości do ludzi. Dziecko w wieku przedszkolnym potrzebuje odkrywać miłość Boga w kontaktach z bliskimi mu osobami: rodzicami, opiekunami, dziadkami, rodzeństwem, wychowawcami, katechetami.

W inicjowanych procesach wychowania w duchu wiary należy pomóc małemu dziecku, by umiało spotkać Boga w konkretnych wydarzeniach i ludziach ze swego otoczenia, a następnie wyraziło to doświadczenie przed Bogiem w modlitwie. Treści religijne winny być zatem związane ze stawianymi przez dziecko pytaniami, nawiązującymi do codziennych doświadczeń. Wówczas udzielane odpowiedzi będą naturalnym wyjaśnieniem zdobywanych doświadczeń i drogą do odkrywania, poznawania i ukochania Boga.

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

I. Codzienne doświadczenia i ich interpretacja w świetle wiary. Dziecko doświadcza miłości Boga w codziennym życiu, wyjaśnia swoje przeżycia w świetle wiary, odkrywa piękno przyrody i otaczającego świata oraz Boga jako jego Dawcę, odkrywa też, Kim jest Bóg i buduje Jego prawdziwy obraz.

II. Zainteresowanie tematyką religijną. Dziecko rozwija uzdolnienia oraz kształtuje czynności intelektualne potrzebne w codziennym życiu i dalszej edukacji religijnej poprzez poznanie pierwszych pojęć religijnych i kształtowanie mentalności wiary, a ponadto poznaje Pismo Święte jako słowo Boga.

III. Kontakt z Bogiem w modlitwie i liturgii. Dziecko poznaje istotę modlitwy, rozwija sposoby kontaktowania się z Bogiem; poznaje zwyczaje chrześcijańskie związane z obchodami roku liturgicznego.

IV. Postawa społeczno-moralna. Dziecko buduje podstawy systemu wartości oraz uczestniczy w procesie wychowania moralno-społecznego, poznaje chrześcijańskie pojęcia dobra i zła, odkrywa znaczenie przykazania miłości Boga i bliźniego oraz jego konsekwencje;

nabywa i rozwija umiejętności społeczne niezbędne do życia w rodzinie, grupie rówieśniczej i kontaktach z dorosłymi; pogłębia swój związek ze wspólnotą Kościoła i odnajduje w niej swoje miejsce.

GRUPA TRZY- I CZTEROLATKÓW PAN BÓG KOCHA DZIECI

Program nauczania religii dla dzieci trzy- i czteroletnich odwołuje się przede wszystkim do katechezy i wychowania religijnego podejmowanego w środowisku rodzinnym, uzupełnia je, ubogaca, a niekiedy nawet zastępuje. Wychowanie religijne kilkulatek jest ściśle zespolone z wychowaniem ogólnym i procesem humanizacji dziecka, bowiem pierwsze lata są decydującymi chwilami dla kształtowania osobowości i religijności człowieka. Zazwyczaj w przedszkolu podejmuje się edukację religijną dzieci w grupie czterolatek, jednak tam, gdzie jest to możliwe, warto włączać do edukacji religijnej także dzieci trzyletnie. Obserwowane osłabienie katechezy w rodzinie skłania do jak najszybszego podejmowania nauczania religii w przedszkolu, aby dziecko w naturalny sposób odkrywało dobrego Boga.

W układzie treści w nauczaniu religii dzieci trzy- i czteroletnich przyjęto jako główne założenie: *Pan Bóg kocha dzieci*, tak aby dziecko mogło stopniowo odkrywać poprzez kontakt z najbliższymi, grupą rówieśniczą, ze światem przyrody, że Bóg pierwszy ukochał każdego człowieka, w tym także jego.

1. Cieszę się otaczającym światem i dziękuję Bogu za Jego dary

Cele katechetyczne

- Wspólne odkrywanie piękna przyrody i otaczającego świata oraz Boga jako jego Dawcy.
- Doskonalenie umiejętności obserwacji otaczającego świata, odkrywania darów Boga oraz dziękowania za nie.
- Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za Jego dary.

- Doskonalenie umiejętności dziękowania członkom rodziny za troskę i opiekę.
- Kształtowanie postawy szacunku wobec życia i zdrowia.

Treści

- Żyję i rozwijam się w rodzinie. Jestem szczęśliwy w mojej rodzinie.
- Mam koleżanki i kolegów.
- Pan Bóg dał człowiekowi wiele wspaniałych darów: ziemię, niebo, wodę, powietrze, rośliny, zwierzęta. Bóg obdarza człowieka życiem i zdrowiem.
- Razem z innymi ludźmi dziękuję Panu Bogu za wszystkie Jego dary. Każdy człowiek potrzebuje kontaktu z innymi ludźmi i stworzeniami, ale najbardziej potrzebuje spotkania z dobrym Bogiem – Dawcą wszystkich darów.
- Chwalę Pana Boga całym sobą (patrzę, mówię, słucham, bawię się).

Wymagania

Dziecko:

- opowiada o poszczególnych elementach przyrody jako darach Boga,
- dziękuje Bogu za Jego dary i uwielbia Go słowami, gestami,
- wyjaśnia, dlaczego Bóg dał człowiekowi piękny świat,
- wskazuje na dary Boże jako motyw modlitwy uwielbienia i dziękczynienia,
- wyjaśnia, w jaki sposób może okazywać szacunek rodzicom i innym członkom rodziny,
- wyraża słowem, gestem, piosenką radość z życia w rodzinie oraz spotykania się z koleżankami i kolegami,
- pamięta o spotkaniu z dobrym Bogiem w modlitwie.

2. Dobry Bóg kocha mnie i moją rodzinę

Cele katechetyczne

- Kształtowanie postawy miłości do Boga wyrażanej poprzez modlitwę.
- Poznanie podstawowych znaków religijnych.
- Zrozumienie, jak ważne jest wspólne świętowanie w rodzinie.

- Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za wodę, światło i sakrament chrztu.
- Odkrywanie Pisma Świętego jako wyjątkowej księgi, w której są zapisane słowa Boga.
- Tworzenie sytuacji wychowawczych umożliwiających doświadczenie miłości Boga i ich interpretację.
- Wspólne odkrywanie, Kim jest Bóg, i pomoc w kształtowaniu Jego prawdziwego obrazu.
- Inicjowanie i wspólne uczestniczenie w modlitwie dziękczynnej, uwielbienia, przeproszenia i prośby.

Treści

- Pan Bóg jest Ojcem wszystkich ludzi, kocha ich i troszczy się o ich dobro.
- Człowiek wzrasta w rodzinie, gdzie doświadcza miłości, bezpieczeństwa, troski. Pan Bóg chce, abyśmy kochali się wzajemnie w rodzinie, pomagali sobie, dzielili się, a także spotykali z Nim na modlitwie i świętowali.
- Pan Bóg troszczy się o człowieka, dał mu wodę i światło (symbole wody i świecy).
- Pan Bóg kocha człowieka i obdarował go swoim słowem zapisanym w wyjątkowej księdze – księdze Pisma Świętego.
- Modlitwa w mojej rodzinie. Modlitwy: „Amen”, znak krzyża oraz inne proste formuły modlitewne. Modlitwa, w czasie której Bogu można dziękować i chwalić Go.

Wymagania

Dziecko:

- wyjaśnia swoimi słowami podstawowe pojęcia: „rodzina”, „Bóg Ojciec”, „Pismo Święte”,
- w zrozumiały sposób mówi o miłości Boga do ludzi i podaje przykłady z codziennego życia,
- rozpoznaje wśród ksiąg księgę Pisma Świętego,
- wyjaśnia swoimi słowami, dlaczego woda, świeca i biała szata są znakami religijnymi,
- okazuje prostymi gestami szacunek i miłość względem rodziców i innych członków rodziny oraz Boga,

- tworzy swoimi słowami *litanie* wdzięczności i dziękczynienia za dary Boga,
- włącza się w modlitwy: znak krzyża i złożenie dłoni.

3. Jezus jest wśród nas

Cele katechetyczne

- Poznanie prawdy, że Jezus jest największym darem Boga.
- Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za Jego Syna – Jezusa.
- Poznanie prawdy o życiu Jezusa na ziemi i Jego pomocy ludziom.
- Kształtowanie postawy miłości wobec innych ludzi.
- Formowanie umiejętności nawiązywania kontaktu z innymi ludźmi i umiejętności dzielenia się z nimi.
- Wyjaśnianie codziennego doświadczenia w świetle wiary.

Treści

- Pan Bóg wybrał Maryję na Matkę Jezusa, a świętego Józefa na Jego Opiekuna.
- Pan Jezus jako dziecko urodził się w ubogiej stajni i miał swoją ludzką rodzinę.
- Pan Jezus podczas swojego życia na ziemi pomagał ludziom w różny sposób, spotykał się z nimi, rozmawiał, uzdrawiał.
- Pan Jezus chce, abyśmy kochali dobrego Ojca i słuchali Go.
- Pan Jezus wyjaśnia, w jaki sposób kochać innych ludzi i być dzieckiem Bożym.

Wymagania

Dziecko:

- wyjaśnia swoimi słowami pojęcia: „Jezus”, „Maryja”, „Święta Rodzina”,
- opowiada o narodzinach Jezusa, Jego życiu na ziemi,
- dziękuje Bogu swoimi słowami za Jezusa,
- opowiada usłyszany fragment Pisma Świętego,
- opisuje ilustracje religijne dotyczące życia Jezusa na ziemi,
- pomaga członkom rodziny w prostych, domowych obowiązkach.

4. Kocham Pana Boga, bo jestem Jego dzieckiem

Cele katechetyczne

- Odkrywanie znaczenia przykazania miłości.
- Kształtowanie podstawowych umiejętności społecznych.
- Kształtowanie umiejętności uczestnictwa w życiu wspólnotowym.
- Wyjaśnianie codziennego doświadczenia w świetle wiary.
- Tworzenie sytuacji wychowawczych sprzyjających odkrywaniu, że Bóg jest źródłem wartości i norm.

Treści

- Pan Bóg kocha człowieka i dlatego dał mu swoje zasady życia. Dzięki nim człowiek może odróżniać dobro od zła. Pan Bóg wspiera człowieka w czynieniu dobra i zachęca do przyznania się do winy, kiedy człowiek uczyni coś złego. Pan Bóg wybacza człowiekowi złe postępowanie, ale zachęca do poprawy i zmiany na lepsze.
- Pan Bóg zachęca człowieka, aby tak jak On wybaczał innym ich przewinienia i zaprasza do życia w przyjaźni ze wszystkimi ludźmi.
- Przykazanie miłości Boga i bliźniego. Równość wszystkich ludzi przed Bogiem.

Wymagania

Dziecko:

- pamięta, że Bóg zaprasza do życia w przyjaźni ze wszystkimi,
- rozróżnia przykłady zachowania godnego i niegodnego dziecka Bożego,
- wyjaśnia, w jaki sposób może pomóc rodzicom i rówieśnikom,
- przeprasza Boga w modlitwie za złe zachowanie,
- ocenia postawę bohaterów opowiadań,
- rozpoznaje znaki miłości Boga w odniesieniu do siebie i swoich najbliższych,
- podaje przykłady miłości Boga do ludzi,
- wyjaśnia swoimi słowami, co znaczy kochać Boga i bliźniego.

5. Spotkania z Panem Bogiem w roku Kościoła

Cele katechetyczne

- Poznanie podstawowych zwyczajów związanych z rokiem kościelnym.
- Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za Jezusa i Jego Matkę.
- Doskonalenie umiejętności wyrażania miłości i szacunku wobec rodziców.
- Rozwijanie umiejętności uważnego uczestnictwa we Mszy Świętej.
- Kształtowanie umiejętności modlitwy z najbliższymi, grupą rówieśniczą i wspólnotą kościelną.
- Wyjaśnianie codziennego doświadczenia w świetle wiary.

Treści

- Święty Mikołaj obdarowuje ludzi prezentami. Radość Bożego Narodzenia: dekoracja choinki, przygotowanie szopki, dzielenie się opłatkiem, śpiew kolęd.
- Wielkanoc – Jezusa żyjącego wśród ludzi. Potrawy w koszyczku wielkanocnym i ich religijne znaczenie.
- Maryja Matką wszystkich ludzi.

Wymagania

Dziecko:

- wyróżnia proste znaki religijne (krzyż, obraz, różaniec itp.) wśród innych znaków,
- opowiada o narodzinach Jezusa,
- włącza się w przygotowanie dekoracyjnych elementów bożonarodzeniowych i śpiew kolęd oraz składa życzenia bożonarodzeniowe,
- wyjaśnia swoimi słowami, co powinno znaleźć się wśród pokarmów wielkanocnych i jakie jest ich znaczenie,
- włącza się w modlitwę z Maryją i śpiew pieśni maryjnych,
- poprzez życzenia, przygotowanie laurki i proste gesty wyraża wdzięczność i miłość względem rodziców.

WSKAZANIA DO REALIZACJI PROGRAMU

Dziecko trzy- i czteroletnie dopiero wchodzi w rzeczywistość przedszkolną, dlatego warto zadbać o łagodne przejście ze środowiska rodzinnego do przedszkolnego. Nauczanie religii w przedszkolu winno pomóc dziecku w odkryciu, iż mimo tego, że rodzina jest jego pierwszym środowiskiem wzrastania, istnieją jeszcze inne środowiska. Dlatego w nauczaniu religii dzieci w wieku przedszkolnym dużą rolę odgrywają metody integracyjne, umożliwiające nawiązanie kontaktu z innymi dziećmi i dorosłymi. Ze względu na dużą aktywność i małą koncentrację uwagi dzieci trzy- i czteroletnich warto korzystać z metod umożliwiających ich zaangażowanie i krótkotrwałą koncentrację. Bardzo ważne jest zróżnicowanie metod, gdyż nie ma jednej metody uniwersalnej, a stosowanie wciąż tych samych metod jest przyczyną zniechęcenia i znudzenia kilkulatków.

Dziecko w tym wieku stopniowo dostrzega Boga w otaczającym świecie, w życiowych doświadczeniach, wydarzeniach i poprzez słuchanie orędzia Bożego zwróconego do człowieka. Chodzi tu przede wszystkim o rozbudzenie wiary, o zdobycie zdolności rozpoznawania śladów Boga w otaczającej rzeczywistości, rozumienia znaków i symboli, a także umiejętności słuchania drugiego człowieka, odkrywania jego potrzeb i współdziałania z nim. Potrzebne jest zatem stosowanie metod aktywizujących, ułatwiających obserwację otaczającego świata, poznawanie siebie i innych, przeżywanie prostych codziennych sytuacji, interpretację doświadczeń oraz zaangażowanie nie tylko intelektu, ale wszystkich zmysłów dziecka. Jednocześnie w pracy z dziećmi w wieku przedszkolnym warto stosować proste metody podające, zwłaszcza opowiadanie, pogadankę, przy czym skuteczność opowiadania będzie w dużym stopniu zależała od jego treści i formy (zrozumiały język, powiązanie z pokazem, budowanie napięcia i zainteresowania). Dobrze, kiedy dzieci mają możliwość utożsamiania się z przeżyciami bohaterów i wchodzenia z nimi w dialog. Natomiast pogadanka skłaniająca dzieci do samodzielnego myślenia wymaga od nauczyciela religii dobrze opanowanej umiejętności stawiania pytań. Stopniowe wprowadzanie dziecka w kontakt z Bogiem może dokonywać się poprzez zastosowanie metod przeżyciowych, biblijnych, pogładowych i zajęć praktycznych. Duże znaczenie będą miały opowiadania biblijne, proste ćwiczenia

dramowe, prace z obrazem i ilustracją, metody plastyczne (rysowanie, kolorowanie, malowanie), metody odwołujące się do muzyki (piosenki, ćwiczenia ruchowe, ćwiczenia muzyczne), wykonywanie laurek, zaproszeń i prostych elementów dekoracyjnych. Trudno jednoznacznie określić wymagania wobec dziecka przedszkolnego, gdyż jego wiedza, umiejętności, postawa są jeszcze w dużym stopniu zależne od środowiska rodzinnego. Dlatego podane wymagania należy traktować bardziej jako wskazania i dostosowywać je do indywidualnych możliwości rozwojowych i predyspozycji dziecka. Chodzi o to, aby wzbudzić zainteresowanie dziecka tematyką religijną i prowadzić do kontaktu z Bogiem, a nie karać dziecka za zaniedbania wychowania religijnego w rodzinie.

KORELACJA NAUCZANIA RELIGII Z WYCHOWANIEM PRZEDSZKOLNYM

- Prawidłowa i pełna realizacja zadań i funkcji wychowania przedszkolnego jest możliwa tylko we współpracy z podstawowym środowiskiem wychowawczym dziecka, z rodziną. Jednak proces wychowania ogólnego podejmowany w środowisku rodzinnym domaga się rozszerzenia i dopełnienia przez środowisko przedszkolne. Wartości, zasady i normy współżycia funkcjonujące w rodzinie winny być podejmowane i respektowane w środowisku przedszkolnym. Dzięki temu dziecko łatwiej uczy się zasad i norm współżycia oraz tworzy swój system wartości.
- Szczególną troską rodzice winni objąć przedszkola o charakterze katolickim, które mają szansę skuteczniej oddziaływać na swoich wychowanków. W przedszkolu katolickim nie tylko naucza się religii, ale cały jego charakter, relacje między wychowankami i nauczycielami przedszkola, atmosfera i działania, są nasycone religijnością.
- Wielu polskich rodziców posyła swoje dzieci do przedszkoli. Dzieci, które pochodzą z odmiennych kulturowo i religijnie rodzin, wnoszą różne przyzwyczajenia, obyczaje, odmienny stosunek do wartości religijnych, różne sposoby wypowiedania się o Bogu. Nauczanie religii w przedszkolu ma szansę uzupełniać oddziaływanie wychowawcze domu rodzinnego, wspierać,

pobudzać rozwój dziecka, wzmacniać jego uzdolnienia oraz tworzyć w dziecku nowe możliwości i uzdolnienia.

- Podstawą współpracy może być wspólne opracowanie programu wychowawczego, a następnie określenie form, sposobów i warunków współpracy z rodzicami. Dziecko ma prawo do wychowania, które będzie zgodne z wartościami uznany-
mi przez jego rodziców, a program wychowawczy przedszkola musi być oparty o pełne rozumienie człowieka, jego rozwoju psychofizycznego i religijnego. Pierwszą płaszczyzną współpracy rodziny i przedszkola jest określenie wartości, które decydować będą o charakterze wychowania. W naszej polskiej rzeczywistości większość rodzin i dzieci wzrasta w kulturze chrześcijańskiej. Wartości wywodzące się z tej kultury powinny być zawarte w programach przedszkolnych.
- Rodzice powinni również wiedzieć, jaką funkcję wobec nich pełni przedszkole. Zakres funkcji przedszkola winien być nastawiony wyłącznie na współpracę, współdziałanie rodziców, wychowawców i dzieci, co daje szansę wartościowego, pełnoprawnego udziału rodziców w organizowaniu warunków działania dzieci w przedszkolu. U podstaw współpracy nauczycieli przedszkola i katechetów z rodzicami znajduje się poprawna komunikacja i prawidłowe określenie potrzeb, oczekiwań, możliwości i ograniczeń. Katecheci winni wyraźnie pokazać rodzicom, że w trosce o pełny i wszechstronny rozwój dziecka (w tym rozwój moralny i religijny) zależy im na dobrej współpracy. Bardzo ważne jest podanie jasnych, konkretnych celów i propozycji współdziałania, które co pewien czas należy podawać ewaluacji. Realizacja celów wymaga wspólnego działania wszystkich osób odpowiedzialnych za proces wychowawczy, którzy wymieniają swoje doświadczenia, wzajemnie sobie pomagają, udzielają sobie psychologicznego wsparcia, cieszą się sukcesami i osiągnięciami.

WSPÓŁPRACA ŚRODOWISK WYCHOWAWCZYCH

Sam przekaz wiedzy religijnej, pozbawiony odniesienia do świata dziecięcych przeżyć, ma małą wartość wychowawczą i katechetyczną. Katecheza małego dziecka podejmowana w rodzinie, przedszkolu i parafii winna przede wszystkim umożliwiać mu stopniowe otwarcie się na Boga, a następnie zapewnić poprawne kształtowanie obrazu Boga, dostrzeżenie Boga w otaczającym świecie, w życiowych doświadczeniach, wydarzeniach, słuchanie orędzia Bożego zwróconego do człowieka, poprawne rozumienie znaków i symboli religijnych, pozytywne nastawienie do ludzi, chrześcijańską interpretację codziennych wydarzeń, wychowanie modlitewne oraz formację liturgiczną, społeczną i moralną.

Obok wiadomości potrzebna jest jeszcze umiejętność łączenia ich z życiem w konkretnych sytuacjach. W wychowaniu podstawą są nie tylko umiejętności wychowawcze, ale sam człowiek jako wychowawca, a więc kim on jest, jaka jest jego osobowość, jakie świadectwo daje własnym życiem. Dlatego wychowanie religijne dziecka w wieku przedszkolnym musi dokonywać się z uwzględnieniem bliskiej współpracy podstawowych środowisk wychowawczych, które stawiają przed dzieckiem podobne wymagania i konsekwentnie respektują te same zasady.

Rodzina

1. Proces wychowania religijnego dzieci w wieku przedszkolnym bazuje głównie na osobowości i dojrzałości religijnej rodziców, opiekunów, dziadków, rodziców chrzestnych i osób najbliższych dziecku w wieku przedszkolnym. Doświadczenie dziecka powstałe w kontakcie z otaczającymi je osobami, a szczególnie mającymi znaczenie emocjonalne dla dziecka, w dużym stopniu wpływa na jego rozwój religijny, dlatego należy uświadamiać rodzicom, opiekunom, dziadkom, rodzicom chrzestnym, że dziecko potrzebuje przejawów bliskości, miłości i przyjaźni ludzi, aby odkryć, że Bóg objawia im swoją miłość i przyjaźń. W oparciu o doświadczenie miłości kształtuje się w świadomości dziecka prawidłowy obraz Boga. Dodatkowo dziecko wymaga przejawów religijnego życia dorosłych, ich modlitwy, uczestnictwa w liturgii i innych form praktyk religijnych.

2. Współpraca z rodzicami winna zmierzać także do uświadamiania im, że dziecko – poza innymi zakresami ich postaw – identyfikuje się także z ich postawami religijnymi i je naśladuje. Zasada ta ma zastosowanie przede wszystkim w przejmowaniu od rodziców konkretnych praktyk religijnych. Poprzez te zdolności dziecko uczestniczy w religijności dorosłych. Trzeba jednak pamiętać, że procesy te tylko na stosunkowo krótki czas mogą dostarczać dziecku wystarczających argumentów do prowadzenia i rozwijania życia religijnego. Stąd też już na etapie wieku przedszkolnego niezbędne jest wspieranie go w stopniowym nabywaniu zdolności dochodzenia do religijności autonomicznej.

3. Rodzice, którzy zazwyczaj stanowią dla dziecka w wieku przedszkolnym największy autorytet, winni podejmować świadome działania umożliwiające dziecku odkrywanie Boga jako autentycznego obrońcy człowieka. Wyrazem Jego troski o dobro ludzi są między innymi przykazania, spośród których najważniejsze jest przykazanie miłości. W procesach wychowywania małego dziecka inspirowanego wiarą ważne jest zatem, aby ten aspekt był stopniowo dziecku przybliżany, a wraz z nim związek człowieka z Bogiem, którego wyrazem był chrzest. Chrzest też winien stanowić, w przypadku wychowywania religijnego, już w wieku przedszkolnym ważny punkt odniesienia dla całej religijności dziecka.

Parafia

1. Katecheza realizowana w przedszkolu domaga się dopełnienia w kontakcie z parafią, inaczej łatwo może zagubić swoje chrystocentryczne i eklezjalne ukierunkowanie. Wychowując przedszkolaka do odkrywania tajemnicy Boga i zjednoczenia z Chrystusem, winna budzić cześć dla dobrego Boga jako Dawcy wszelkiego dobra, uczyć okazywania Mu wdzięczności, dziękczynienia, czci i posłuszeństwa, pomagać w spotkaniu z Nim w modlitwie, liturgii i wspólnotie Kościoła. W liturgii i we wspólnotie wierzących Chrystus jest realnie obecny, dlatego wszelkie działania katechezy przedszkolnej winny prowadzić do odsłaniania przed dzieckiem niedostrzegalnej zmysłowości, którą wierzący świętują w sprawowanej liturgii. Przeżywanie roku liturgicznego w rodzinie i przedszkolu ma prowadzić do spotkania z Chrystusem we Mszy Świętej.

2. Obecność dzieci w wieku przedszkolnym we wspólnocie eklesjalnej nie może ograniczać się do ich biernego udziału w nabożeństwach lub Mszach Świętych. Dzieci w wieku przedszkolnym, oprócz możliwości obserwacji dorosłych uczestniczących w liturgii Kościoła, winny stopniowo w miarę możliwości włączać się aktywnie w udział w liturgii. Wymaga to przede wszystkim organizacji Mszy Świętych i nabożeństw dla rodzin z dziećmi w wieku przedszkolnym. Ważne, aby dzieci mogły obserwować czynności liturgiczne wykonywane przez kapłana, jak również aktywnie włączać się w poszczególne części Mszy Świętej i nabożeństw. Duże znaczenie będzie miała homilia skierowana do rodzin z dziećmi, która, w przypadku braku katechezy organizowanej odrębnie w parafii, może stanowić jej podstawową formę.

3. Dzieci w wieku przedszkolnym, stawiające wiele pytań w związku z poznawaną rzeczywistością liturgiczną, powinny uzyskać na nie odpowiedź nie tylko od najbliższych, ale również od duszpasterzy. Trzeba jednak uważać, aby wyjaśnienia nie zdominowały liturgii z udziałem dzieci, ale by dzieci w wieku przedszkolnym razem z innymi wierzącymi od początku uczestniczyły w oddawaniu czci Bogu, w wielbieniu Go czy też dziękowaniu za otrzymane od Niego dary.

4. Katecheza dzieci w wieku przedszkolnym w niektórych regionach Polski może być związana z przygotowaniem do wczesnej Komunii Świętej.

Tematyka spotkań z rodzicami (katecheza rodziców):

- Wychowanie religijne w rodzinie – dar i zadanie.
- Kim jest Bóg? Co mówi nam o Sobie?
- Atmosfera domu rodzinnego.
- Codzienne doświadczenia i ich religijna interpretacja.
- Kształtowanie obrazu Boga.
- Wychowanie modlitewne.
- Przeżywanie roku liturgicznego.
- Wprowadzenie do liturgii Kościoła.
- Wychowanie do wyboru życiowego powołania.
- Wychowanie społeczno-moralne.

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ

**z katechezy w zakresie dzieci w wieku przedszkolnym
(grupa 3- i 4-latków)**

do programu nr AZ-0-01/10

i podręcznika nr AZ-01-01/10-RA-2/12

„Pan Bóg kocha dzieci”

pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza

Lp.	TEMAT	TREŚCI	CELE KATECHETYCZNE
I. CIESZĘ SIĘ OTACZAJĄCYM ŚWIATEM I DZIĘKUJĘ BOGU ZA JEGO DARY			
1.	Spotykamy się z Panem Jezusem	Pan Jezus chce się z nami spotykać.	Ukazanie prawdy, że Pan Jezus chce się z nami spotykać. Kształtowanie postawy wdzięczności za to, że możemy spotykać się z Panem Jezusem.
2.	Pan Bóg daje nam cały świat	Pan Bóg dał nam cały świat.	Ukazanie prawdy, że cały świat dał nam Pan Bóg. Kształtowanie postawy miłości i wdzięczności wobec Pana Boga.
3.	Pan Bóg stworzył dzień i noc	Pan Bóg dał nam dzień i noc.	Przekazanie prawdy, że Pan Bóg stworzył dzień i noc. Kształtowanie postawy wdzięczności wobec Pana Boga.
4.	Pan Bóg dał kwiaty i drzewa	Kwiaty i drzewa darem Pana Boga.	Przekazanie prawdy, że kwiaty i drzewa dał nam Pan Bóg. Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Bogu za kwiaty i drzewa.
5.	Pan Bóg stworzył wszystkie zwierzęta	Pan Bóg stworzył zwierzęta.	Ukazanie prawdy, że zwierzęta są stworzone przez Pana Boga. Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Bogu za zwierzęta.
6.	Pan Bóg stworzył człowieka	Człowiek najwspanialszym ze wszystkich stworzeń Pana Boga.	Ukazanie prawdy, że Pan Bóg stworzył człowieka. Kształtowanie postawy dziękczynienia Panu Bogu za dar życia.

PROCEDURA OSIĄGNIĘCIA CELÓW	EFEKTY	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ DZIECI
Zabawa „Bądź wśród nas”, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, śpiew (z gestami), techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Jezus pragnie się z nami spotykać, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus spotyka się z nami, – wskazuje na potrzebę bycia z Panem Jezusem i słuchania Go.	Obserwacja podczas zabawy. Zakres poznanych gestów i słów piosenki. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej.
Śpiew (z gestami), analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, rozmowa kierowana, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Bóg dał nam cały świat, – wyjaśnia, jak można podziękować Panu Bogu za to, że stworzył świat, – wskazuje na potrzebę dziękowania Panu Bogu za wszystko, co dał ludziom.	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie.
Analiza tekstu biblijnego, techniki plastyczne, rozmowa kierowana, śpiew (z gestami), techniki multimedialne.	– podaje, że Pan Bóg stworzył dzień i noc, – wyjaśnia, po co Pan Bóg dał nam dzień i noc, – dziękuje Panu Bogu za dzień i noc.	Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji. Zakres poznanych gestów i słów piosenki.
Śpiew (z gestami), techniki multimedialne, ekspozycja, rozmowa kierowana, pokaz, analiza tekstu biblijnego, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Bóg stworzył kwiaty i drzewa, – objaśnia, jak należy pielęgnować kwiaty i drzewa, – dziękuje Panu Bogu za kwiaty i drzewa.	Obserwacja zaangażowania w rozmowę kierowaną i śpiew.
Pogadanka, zabawa: „Zgadnij, co to za zwierzę”, ekspozycja, rozmowa kierowana, śpiew, techniki multimedialne, techniki plastyczne – puzzle.	– podaje, że Pan Bóg stworzył wszystkie zwierzęta, – objaśnia, jak troszczyć się o zwierzęta, – stwierdza, że należy opiekować się zwierzętami, – dziękuje Panu Bogu za zwierzęta.	Obserwacja uczniów w czasie pracy. Opiniowanie wypowiedzi. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie.
Śpiew (z gestami), ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, memoryzacja tekstu biblijnego, recytacja, pogadanka, techniki plastyczne.	– nazywa Pana Boga Stwórcą człowieka, – podaje, że człowiek różni się od roślin i zwierząt, – dziękuje Panu Bogu za życie, – określa, jak należy postępować w swoim życiu, aby podobać się Panu Bogu.	Opiniowanie wypowiedzi uczniów. Postawa podczas modlitwy. Recytacja i zrozumienie treści wiersza.

Lp.	TEMAT	TREŚCI	CELE KATECHETYCZNE
7.	Ja i moja rodzina	Postawa miłości i szacunku w rodzinie.	Ukazanie prawdy, że w rodzinie najważniejsza jest miłość. Kształtowanie postawy szacunku wobec rodziny.
8.	Mam koleżanki i kolegów	Każdy człowiek jest naszym bliźnim.	Ukazanie prawdy, że każdy człowiek jest naszym bliźnim. Kształtowanie postawy miłości wobec bliźnich.
9.	Anioł Stróż moim opiekunem	Anioł Stróż wysłany przez Boga opiekunem człowieka.	Ukazanie prawdy, że Pan Bóg opiekuje się nami przez Anioła Stróża. Kształtowanie postawy zaufania do Boga.
10.	Wszystkie stworzenia wychwalają Pana Boga	Wszystkie stworzenia chwalą Pana Boga.	Ukazanie prawdy, że wszystkie stworzenia powinny wychwalać Pana Boga. Kształtowanie postawy wdzięczności wobec Pana Boga.
11.	W modlitwie uwielbiam Pana Boga	Modlitwa rozmową z Panem Bogiem.	Ukazanie prawdy, że w modlitwie uwielbiamy Pana Boga. Wychowanie do codziennej modlitwy.
II. DOBRY BÓG KOCHA MNIE I MOJĄ RODZINĘ			
12.	Znakiem krzyża uwielbiam Pana Boga	Szacunek dla znaku krzyża.	Ukazanie prawdy, że znakiem krzyża uwielbiamy Pana Boga. Kształtowanie postawy szacunku dla krzyża.
13.	Pan Bóg mówi do nas w Piśmie Świętym	Pismo Święte – księga, w której są zapisane słowa Pana Boga. Szacunek wobec księgi Pisma Świętego.	Ukazanie prawdy, że Pan Bóg mówi do nas w Piśmie Świętym. Wychowanie do słuchania słowa Bożego. Kształtowanie postawy szacunku wobec księgi Pisma Świętego.

PROCEDURA OSIĄGNIĘCIA CELÓW	EFEKTY	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ DZIECI
Śpiew (z gestami), opowiadanie, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, pogadanka, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Bóg wzywa do miłości i szacunku w rodzinie, – wyjaśnia, jak należy okazywać miłość w rodzinie, – dziękuje Panu Bogu za rodzinę.	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas omawiania prezentowanych ilustracji.
Zabawa: „Witam was”, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, śpiew, rozmowa kierowana, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Bóg dał nam koleżanki i kolegów, – wymienia przykłady okazywania miłości bliźnim, – wyjaśnia, kto to jest bliźni, – dziękuje Panu Bogu za koleżanki i kolegów.	Obserwacja podczas zabawy. Udział w śpiewie. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie.
Śpiew, ekspozycja, recytacja, analiza tekstu biblijnego, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– nazywa Anioła Stróża opiekunem, – wyjaśnia, po co Pan Bóg posyła aniołów do ludzi, – planuje modlić się do Anioła Stróża.	Opanowanie i zrozumienie treści modlitwy do Anioła Stróża.
Śpiew (z gestami), ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że wszystkie stworzenia chwalą Pana Boga, – objaśnia, jak można wychwalać Pana Boga, – wychwala Pana Boga za wszystkie otrzymane od Niego dary.	Obserwacja uczniów w toku pracy oraz podczas śpiewu.
Śpiew, rozmowa kierowana, recytacja (z gestami), ekspozycja, techniki plastyczne.	– podaje, że modlitwa jest rozmową z Panem Bogiem, – objaśnia, jak można uwielbiać Pana Boga, – planuje modlić się.	Aktywność podczas zajęć. Recytacja i zrozumienie treści wiersza. Zakres poznanych gestów i słów wiersza.
Recytacja (z gestami), ekspozycja, pokaz, memoryzacja tekstu biblijnego, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, śpiew (z gestami), techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że znakiem krzyża uwielbiamy Pana Boga, – wyjaśnia, jak należy czynić znak krzyża, – wykonuje starannie znak krzyża.	Sposób czynienia znaku krzyża świętego. Postawa podczas śpiewu i modlitwy. Zakres poznanych gestów i słów piosenki.
Śpiew (z gestami), pogadanka, pokaz, analiza tekstu biblijnego, memoryzacja tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że w Piśmie Świętym są zapisane słowa Pana Boga, – wyjaśnia, dlaczego należy słuchać Pisma Świętego, – określa, dlaczego należy szanować księgę Pisma Świętego.	Ocena postawy podczas czytania tekstu biblijnego, omawiania go i zrozumienia, czym jest Pismo Święte. Opanowanie piosenki.

Lp.	TEMAT	TREŚCI	CELE KATECHETYCZNE
14.	Pan Bóg mnie zna i kocha	Pan Bóg nas zna i kocha wszystkie swoje stworzenia.	Ukazanie prawdy, że Pan Bóg zna i kocha wszystkie swoje stworzenia. Kształtowanie postawy wdzięczności za miłość Pana Boga do człowieka.
15.	Pan Bóg jest moim dobrym Ojcem	Pan Bóg najlepszym Ojcem wszystkich ludzi.	Ukazanie prawdy, że Pan Bóg jest najlepszym Ojcem wszystkich ludzi. Kształtowanie postawy miłości wobec Pana Boga.
16.	Pan Bóg mnie kocha przez rodziców	Pan Bóg okazuje nam swoją miłość przez rodziców.	Ukazanie prawdy, że Pan Bóg kocha nas przez rodziców. Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Bogu za rodziców.
17.	Dziękujemy Panu Bogu za chrzest	Postawa wdzięczności Panu Bogu za chrzest.	Ukazanie prawdy, że od chrztu świętego jesteśmy dziećmi Bożymi. Kształtowanie postawy wdzięczności za chrzest.
18.	Pan Bóg daje nam światło, wodę i chrzest	Światło, woda i chrzest darem Pana Boga.	Ukazanie prawdy, że Pan Bóg daje nam światło, wodę i chrzest. Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Bogu za światło, wodę i chrzest.
19.	Święci bardzo kochali Pana Boga	Święci kochają Pana Boga. Wezwanie do świętości.	Ukazanie prawdy, że Pan Bóg każdego z nas wzywa do świętości. Kształtowanie postawy naśladowania świętych w codziennym życiu.
20.	Pomagamy bliźnim	Pomoc innym ludziom w codziennym życiu.	Ukazanie prawdy, że Pan Bóg chce, abyśmy kochali się wzajemnie i pomagali bliźnim. Wychowanie do okazywania pomocy innym ludziom w codziennym życiu.

PROCEDURA OSIĄGNIĘCIA CELÓW	EFEKTY	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ DZIECI
Śpiew (z gestami), ekspozycja, rozmowa kierowana, memoryzacja tekstu biblijnego, analiza tekstu biblijnego, zabawa „Narysuj”, techniki plastyczne, techniki multimedialne.	– podaje, że Pan Bóg nas zna i kocha, – wyjaśnia, po czym poznajemy, że Pan Bóg nas kocha, – określa, w jaki sposób może okazywać wdzięczność Panu Bogu za miłość.	Obserwacja podczas zabawy. Zakres poznanych gestów i słów piosenki.
Śpiew (z gestami), memoryzacja tekstu biblijnego, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, ekspozycja, techniki plastyczne.	– nazywa Pana Boga dobrym Ojcem, – wyjaśnia, po czym poznajemy, że Pan Bóg jest naszym najlepszym Ojcem, – wybiera sposoby okazywania miłości Panu Bogu.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć.
Śpiew (z gestami), opowiadanie, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, rozmowa kierowana, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Bóg kocha dzieci przez rodziców, – wyjaśnia, jak Pan Bóg okazuje nam swoją miłość, – wybiera sposoby dziękowania Panu Bogu za Jego miłość i rodziców.	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie.
Śpiew (z gestami), ekspozycja, pogadanka, pokaz, analiza tekstu biblijnego, inscenizacja, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że od chrztu świętego jesteśmy dziećmi Bożymi. – wyjaśnia, kim jest chrześcijanin, – opowiada o chrzcie dziecka, – dziękuje Panu Bogu za chrzest.	Zaangażowanie podczas inscenizacji. Udział w śpiewie.
Śpiew (z gestami), pogadanka, zabawa: „Tor przeszkód”, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, rozmowa kierowana, techniki plastyczne.	– Pan Bóg daje nam światło, wodę i chrzest, – objaśnia, do czego potrzebne są światło i woda, – dziękuje Panu Bogu za światło, wodę i chrzest.	Obserwacja podczas zabawy. Zakres poznanych gestów i słów piosenki.
Śpiew (z gestami), analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, rozmowa kierowana, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że święci kochają Pana Boga, – wyjaśnia, jakich ludzi nazywamy świętymi, – określa, co należy robić, żeby być świętym.	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie.
Śpiew (z gestami), pogadanka, ekspozycja, rozmowa kierowana, recytacja, techniki plastyczne.	– podaje, że należy pomagać bliźnim, – wyjaśnia, dlaczego mamy pomagać innym ludziom, – określa, jak może pomagać innym ludziom.	Aktywność podczas zajęć. Recytacja i zrozumienie treści wiersza.

Lp.	TEMAT	TREŚCI	CELE KATECHETYCZNE
21.	Pan Jezus kocha dzieci	Pan Jezus kocha dzieci i chce się z nimi spotykać.	Ukazanie prawdy, że Pan Jezus kocha dzieci. Kształtowanie postawy wdzięczności za miłość Pana Jezusa.
22.	Chcę kochać Pana Jezusa	Postawa miłości wobec Pana Jezusa.	Ukazanie prawdy, że powinniśmy okazywać miłość Panu Jezusowi. Kształtowanie postawy miłości wobec Pana Jezusa.
III. JEZUS JEST WŚRÓD NAS			
23.	Pan Bóg wybrał Maryję na Mamę Jezusa	Maryja Matką Pana Jezusa.	Zapoznanie z prawdą, że Pan Bóg wybrał Maryję na Mamę Jezusa. Zachęcenie do naśladowania Maryi w posłuszeństwie wobec Pana Boga.
24.	Na świat przyjdzie Boże Dziecię	Adwent – czas oczekiwania na Pana Jezusa.	Ukazanie Adwentu jako czasu oczekiwania na Pana Jezusa. Kształtowanie postawy oczekiwania na Pana Jezusa.
25.	Pan Jezus uczy nas dobroci wobec innych	Pan Jezus wzorem dobroci wobec innych.	Ukazanie prawdy, że Pan Jezus uczy nas dobroci wobec innych. Zachęcenie do okazywania dobroci wobec innych.
26.	Święty Mikołaj obdarowuje ludzi prezentami	Święty Mikołaj wzorem pomocy i czynienia dobra.	Zapoznanie z postacią świętego Mikołaja. Zachęcenie do naśladowania postawy świętego Mikołaja.

PROCEDURA OSIĄGNIĘCIA CELÓW	EFEKTY	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ DZIECI
Śpiew (z gestami), ekspozycja, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Jezus kocha dzieci, – wyjaśnia, dlaczego Pan Jezus chce spotykać się z dziećmi, – określa, gdzie może spotkać się z Panem Jezusem, – dziękuje Panu Jezusowi za Jego miłość do dzieci.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć.
Śpiew z gestami, opowiadanie, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki plastyczne, techniki multimedialne.	– podaje, że powinniśmy okazywać miłość Panu Jezusowi. – objaśnia, w jaki sposób okazujemy miłość Panu Jezusowi, – wyraża swoją miłość do Pana Jezusa.	Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie.
Śpiew (z gestami), rozmowa kierowana, techniki multimedialne, projekcja filmu, opowiadanie, recytacja, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja.	– nazywa Maryję Matką Pana Jezusa, – wyjaśnia, w jaki sposób Maryja dowiedziała się, że zostanie Matką Jezusa, – określa, jak może naśladować Maryję w posłuszeństwie wobec Pana Boga.	Aktywność podczas zajęć. Zrozumienie treści wiersza.
Śpiew (z gestami), rozmowa kierowana, memoryzacja tekstu biblijnego, analiza tekstu biblijnego, pokaz, techniki plastyczne, ekspozycja.	– podaje, że w Adwencie czekamy na Pana Jezusa, – wyjaśnia, jak przygotowujemy się na przyjście Pana Jezusa, – planuje dobrze przygotować się do świąt Bożego Narodzenia.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć.
Śpiew (z gestami), ekspozycja, pogadanka, analiza tekstu biblijnego, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Jezus uczy nas dobroci wobec innych, – objaśnia, w jaki sposób możemy okazywać dobroć wobec innych, – planuje naśladować Pana Jezusa w dobroci wobec innych.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Udział w śpiewie.
Śpiew, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, pogadanka, rozmowa kierowana, zabawa „Zgadnij”, pantomima, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że święty Mikołaj pomagał biednym, – objaśnia, jak możemy naśladować świętego Mikołaja, – określa, że święty Mikołaj czynił dobro, obdarowując ludzi prezentami, – planuje naśladować świętego Mikołaja w czynieniu dobra.	Obserwacja podczas zabawy. Aktywność podczas zajęć. Zrozumienie treści zagadki.

Lp.	TEMAT	TREŚCI	CELE KATECHETYCZNE
27.	Przygotowujemy nasze serca dla Pana Jezusa	Dobre serce – najlepszy dar dla Pana Jezusa.	Ukazanie prawdy, że dobrymi uczynkami przygotowujemy się na przyjście Pana Jezusa. Wychowanie do dobrego przygotowania na przyjście Pana Jezusa.
28.	Z radością stroimy świąteczną choinkę	Choinka znakiem radości z narodzin Pana Jezusa.	Przekazanie prawdy o religijnym przeżywaniu świąt Bożego Narodzenia. Kształtowanie postawy wdzięczności za dary Pana Boga.
29.	Pan Jezus przychodzi na świat	Pan Jezus narodził się w Betlejem.	Zapoznanie z wydarzeniem narodzenia Pana Jezusa. Kształtowanie postawy wdzięczności za przyjście Pana Jezusa na ziemię.
30.	Razem z pasterzami śpiewamy Panu Jezusowi	Śpiewając kolędy dla Pana Jezusa, wyrażamy radość z Jego narodzenia.	Ukazanie, że śpiewając kolędy dla Pana Jezusa, wyrażamy radość z Jego narodzenia. Zachęcenie do wspólnego śpiewania kolęd dla Pana Jezusa. Kształtowanie postawy radosnego powitania Pana Jezusa.
31.	Pan Bóg daje nam nowy rok	Rok jest darem Pana Boga.	Ukazanie prawdy, że rok jest darem Bożym. Kształtowanie postawy wdzięczności i radości za wszystko, co otrzymujemy od Pana Boga.
32.	Trzej Królowie składają dary Panu Jezusowi	Pokłon Trzech Króli.	Zapoznanie z biblijnym opisem pokłonu Trzech Króli. Kształtowanie postawy uwielbiania Pana Jezusa.

PROCEDURA OSIĄGNIĘCIA CELÓW	EFEKTY	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ DZIECI
Śpiew, rozmowa kierowana analiza tekstu biblijnego, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że dobrymi uczynkami przygotowujemy się na przyjście Pana Jezusa, – wymienia przykłady dobrych uczynków, – wyjaśnia, jak przygotować serca dla Pana Jezusa, – wnioskuję, że dobre serce to najlepszy dar dla Pana Jezusa.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć.
Śpiew, techniki multimedialne, opowiadanie, ekspozycja, rozmowa kierowana, recytacja, techniki plastyczne.	– wymienia religijne zwyczaje związane ze świętami Bożego Narodzenia, – wyjaśnia, dlaczego choinka jest znakiem radości z narodzin Pana Jezusa, – okazuje wdzięczność Panu Bogu za Jego dary.	Aktywność podczas zajęć. Recytacja i zrozumienie treści wiersza.
Śpiew, rozmowa kierowana, opowiadanie, techniki multimedialne, projekcja filmu, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, przygotowanie szopki, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Jezus narodził się w Betlejem, – streszcza opowiadanie o narodzeniu Pana Jezusa, – dziękuje Panu Jezusowi za to, że przyszedł na świat.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie.
Śpiew, techniki multimedialne, analiza tekstu, opowiadanie, rozmowa kierowana, ekspozycja, techniki plastyczne.	– podaje, kiedy śpiewamy kolędy, – objaśnia, o czym mówią kolędy, – wyjaśnia, jak można okazywać radość z narodzin Pana Jezusa, – wskazuje, że pasterze byli pierwszymi ludźmi, którzy witali Pana Jezusa, – określa, w jakim celu pasterze przybyli do Betlejem, – proponuje, w jaki sposób możemy przywitać Pana Jezusa.	Ocena wypowiedzi dzieci. Opanowanie i zrozumienie treści kolęd śpiewanych na zajęciach. Postawa podczas śpiewu kolęd.
Śpiew, techniki multimedialne, pokaz, pogadanka, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Bóg daje nam nowy rok, – objaśnia, za co możemy podziękować Panu Bogu, – dziękuje Panu Bogu za wszelkie dary, – proponuje życzenia noworoczne.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Zaangażowanie podczas pogadanki. Udział w śpiewie.
Śpiew, techniki multimedialne, opowiadanie, analiza tekstu, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, techniki plastyczne.	– podaje, że Trzej Królowie ofiarowali dary Panu Jezusowi, – objaśnia, co można ofiarować Panu Jezusowi, – opowiada o pokłonie Trzech Króli.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Udział w śpiewie.

Lp.	TEMAT	TREŚCI	CELE KATECHETYCZNE
33.	Pan Jezus pomaga Matce Bożej	Pan Jezus wzorem miłości i posłuszeństwa mamie.	Ukazanie miłości i posłuszeństwa Pana Jezusa do swojej Matki. Zachęcenie do naśladowania Pana Jezusa.
34.	Święty Józef opiekunem Pana Jezusa	Pan Jezus wzorem miłości i posłuszeństwa tacie. Święty Józef opiekunem Pana Jezusa.	Ukazanie świętego Józefa jako opiekuna Pana Jezusa. Kształtowanie postawy miłości wobec ojca.
35.	Święta Rodzina żyła w Nazarecie	Święta Rodzina wzorem dla rodzin.	Ukazanie Świętej Rodziny jako wzoru do naśladowania dla naszych rodzin. Wychowanie do miłości w rodzinie.
36.	Pan Jezus pomaga ludziom	Pan Jezus wzorem pomocy innym.	Ukazanie prawdy, że Pan Jezus pomaga ludziom. Zachęcenie do pomagania innym ludziom.
IV. KOCHAM PANA BOGA, BO JESTEM JEGO DZIECKIEM			
37.	Kochamy rodziców tak, jak Pan Jezus	Pan Jezus wzorem w okazywaniu miłości rodzicom.	Przedstawienie prawdy, że powinniśmy kochać rodziców tak, jak Pan Jezus. Zachęcenie do naśladowania Pana Jezusa w miłości do rodziców.
38.	Kochamy babcię i dziadka	Postawa miłości i wdzięczności wobec babci i dziadka.	Ukazanie prawdy, że Pan Jezus pragnie, abyśmy kochali babcię i dziadka. Kształtowanie postawy miłości i wdzięczności wobec babci i dziadka.

PROCEDURA OSIĄGNIĘCIA CELÓW	EFEKTY	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ DZIECI
Śpiew (z gestami), techniki multimedialne, ekspozycja, opowiadanie, analiza tekstu, rozmowa kierowana, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Jezus pomagał swojej Mamie, – objaśnia, jak można pomagać swojej mamie, – opowiada, jak Pan Jezus pomagał Matce Bożej, – planuje naśladować Pana Jezusa.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć.
Śpiew (z gestami), techniki multimedialne, pogadanka, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, opowiadanie, rozmowa kierowana, recytacja, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Jezus miał opiekuna, którym był święty Józef, – objaśnia, czym zajmował się święty Józef, – wybiera sposoby okazania miłości swojemu tacie.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Zrozumienie treści wiersza.
Śpiew, ekspozycja, techniki plastyczne, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana.	– wylicza osoby należące do Świętej Rodziny, – objaśnia, jak żyła Święta Rodzina, – określa, jak można okazywać miłość w rodzinie, – wybiera sposoby naśladowania Świętej Rodziny.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie.
Pogadanka, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki plastyczne, śpiew, techniki multimedialne.	– podaje, że Pan Jezus pomaga ludziom, – wyjaśnia, w jaki sposób możemy pomagać innym, – wybiera sposoby niesienia pomocy bliźnim.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Zaangażowanie podczas pogadanki. Udział w śpiewie.
Śpiew, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, techniki plastyczne.	– podaje, że mamy kochać rodziców tak, jak Pan Jezus, – objaśnia, w jaki sposób można naśladować Pana Jezusa, – wybiera sposoby okazywania miłości rodzicom.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć.
Śpiew z gestami, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, zagadki, techniki plastyczne.	– podaje, że powinniśmy okazywać miłość i wdzięczność babci i dziadkowi, – wyjaśnia, jak można okazać miłość babci i dziadkowi, – proponuje życzenia z okazji dnia babci i dziadka, – wykonuje laurkę dla babci i dziadka z okazji ich święta.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie.

Lp.	TEMAT	TREŚCI	CELE KATECHETYCZNE
39.	Naszą radością cieszymy Pana Jezusa	Pan Jezus cieszy się naszą radością.	Ukazanie prawdy, że radością cieszymy Pana Jezusa. Wzbudzenie radości dziecka Bożego.
40.	Zgodną zabawą wielbimy Pana Jezusa	Żyjąc w zgodzie z innymi, okazujemy miłość Panu Jezusowi.	Ukazanie prawdy, że żyjąc w zgodzie z innymi, wielbimy Pana Jezusa. Zachęcenie do zgodnej i radosnej zabawy z innymi.
41.	Naśladujemy Pana Jezusa w modlitwie	Pan Jezus wzorem i nauczycielem modlitwy.	Ukazanie Pana Jezusa jako nauczyciela modlitwy. Wychowanie do codziennej modlitwy.
42.	Naśladujemy Pana Jezusa w posłuszeństwie	Pan Jezus wzorem posłuszeństwa.	Ukazanie prawdy, że Pan Jezus uczy nas posłuszeństwa. Zachęcenie do naśladowania Pana Jezusa w posłuszeństwie.
43.	Kościół domem modlitwy	Kościół miejscem modlitwy i domem Pana Boga.	Ukazanie prawdy, że kościół jest miejscem świętym i domem Pana Boga. Wychowanie do częstego spotykania się z Panem Bogiem w kościele.
44.	Odwiedzamy Pana Jezusa w kościele	Pan Jezus chce spotykać się z nami w kościele.	Ukazanie prawdy, że Pan Jezus chce spotykać się z nami w kościele. Zachęcenie do spotykania się z Panem Jezusem w kościele, szczególnie podczas Mszy Świętej.

PROCEDURA OSIĄGNIĘCIA CELÓW	EFEKTY	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ DZIECI
Śpiew, ekspozycja, pantomima, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, zabawa „Taniec”, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Jezus cieszy się naszą radością, – objaśnia, dlaczego powinniśmy być radośni, – wybiera sposoby sprawiania radości innym.	Obserwacja podczas zabawy. Zakres poznanych słów piosenki.
Śpiew (z gestami), techniki multimedialne, pogadanka, opowiadanie, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, zabawa „Trzy słowa”, techniki plastyczne.	– podaje, że żyjąc w zgodzie z innymi, okazuje miłość Panu Jezusowi, – używa poprawnie słów: proszę, dziękuję, przepraszam, – określa, jaka powinna być zabawa z innymi.	Aktywność podczas zajęć. Obserwacja podczas zabawy.
Pogadanka, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, memoryzacja tekstu modlitwy, recytacja, śpiew (z gestami), techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Jezus nauczył nas modlitwy „Ojcze nasz”, – wyjaśnia, czym jest modlitwa, – wskazuje na potrzebę codziennej modlitwy, – przyjmuje właściwą postawę podczas modlitwy.	Aktywność podczas zajęć. Zrozumienie treści wiersza. Zakres poznanych gestów i słów piosenki.
Pogadanka, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Jezus był posłuszny rodzicom, – wyjaśnia, co to znaczy być posłusznym rodzicom, – wskazuje, że należy być posłusznym rodzicom, – określa, jak naśladować Pana Jezusa w posłuszeństwie.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Zaangażowanie podczas pogadanki.
Opowiadanie, rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, śpiew (z gestami), techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– nazywa kościół domem Bożym, – rozróżnia kościół od innych budynków, – wyjaśnia, jak należy zachowywać się w kościele, – określa kościół jako miejsce modlitwy.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Zakres poznanych gestów i słów piosenki.
Śpiew (z gestami), analiza tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, ekspozycja, zabawa z gestami: „Idę ja”, techniki plastyczne.	– podaje, że kościół jest domem Pana Jezusa, – wyjaśnia, gdzie można spotkać się z Panem Jezusem, – planuje odwiedzić Pana Jezusa w kościele.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Obserwacja podczas zabawy.

Lp.	TEMAT	TREŚCI	CELE KATECHETYCZNE
45.	W niedzielę odpoczywamy z Panem Jezusem	Niedziela dniem świętym.	Przekazanie prawdy, że niedziela jest dniem świętym. Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Bogu za niedzielę. Wychowanie do uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej.
V. SPOTKANIA Z PANEM BOGIEM W ROKU KOŚCIOŁA			
46.	Idziemy do kościoła na drogę krzyżową	Droga krzyżowa Pana Jezusa.	Zapoznanie z wydarzeniami drogi krzyżowej Pana Jezusa. Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Jezusowi za Jego cierpienie.
47.	Z radością witamy Pana Jezusa	Oddajemy cześć Panu Jezusowi w Niedzielę Palmową.	Zapoznanie z wydarzeniem uroczystego wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy. Wychowanie do oddawania czci Panu Jezusowi.
48.	Oddajemy cześć krzyżowi świętemu	Szacunek wobec krzyża świętego.	Ukazanie krzyża jako znaku miłości Pana Jezusa do wszystkich ludzi. Kształtowanie postawy szacunku wobec krzyża świętego.
49.	Odwiedzamy Boży grób w kościele	Modlitwa przy Bożym grobie w kościele.	Zapoznanie z wydarzeniem złożenia Pana Jezusa do grobu. Wychowanie do modlitwy przy grobie Pana Jezusa w kościele.

PROCEDURA OSIĄGNIĘCIA CELÓW	EFEKTY	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ DZIECI
Śpiew, rozmowa kierowana, pokaz, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że niedziela jest dniem świętym, – wyjaśnia, dlaczego Pan Bóg dał człowiekowi niedzielę, – opowiada, w jaki sposób należy spędzić niedzielę.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Udział w śpiewie.
Pogadanka, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, śpiew.	– podaje, że Pan Jezus szedł drogą krzyżową, – rozróżnia wybrane stacje drogi krzyżowej, – opowiada o drodze krzyżowej Pana Jezusa, – wybiera sposoby podziękowania Panu Jezusowi za Jego cierpienie i śmierć, – planuje swój udział w nabożeństwie drogi krzyżowej.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć.
Śpiew, zabawa z gestami „Bądź wśród nas”, zabawa „Podróż”, pogadanka, opowiadanie, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, pokaz.	– podaje, że Pan Jezus uroczyście wjechał do Jerozolimy, – wyjaśnia, jak można uczcić Pana Jezusa w Niedzielę Palmową, – opowiada, jak ludzie witali Pana Jezusa, kiedy wjeżdżał do Jerozolimy, – planuje swój udział we Mszy świętej w Niedzielę Palmową.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Obserwacja podczas zabawy.
Śpiew, opowiadanie, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, pokaz, ekspozycja, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że krzyż należy czcić, szanować, – wyjaśnia, o czym przypomina krzyż, – określa, jak okazać szacunek wobec krzyża świętego.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie.
Śpiew, rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, techniki plastyczne.	– podaje, gdzie złożono ciało Pana Jezusa po śmierci, – wyjaśnia, dlaczego przygotowuje się grób Pana Jezusa w kościele, – planuje modlitwę przy grobie Pańskim.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć.

Lp.	TEMAT	TREŚCI	CELE KATECHETYCZNE
50.	Święcimy wielkanocne pokarmy	Znaczenie tradycji święcenia pokarmów w Wielką Sobotę.	Przekazanie prawdy, że w Wielką Sobotę święcimy pokarmy. Wychowanie do pielęgnowania tradycji święcenia pokarmów w Wielką Sobotę.
51.	Jezus żyje! Alleluja!	Wielkanoc najważniejszym świętem w roku. Postawa radości ze zmartwychwstania Pana Jezusa.	Ukazanie prawdy o zmartwychwstaniu Pana Jezusa. Kształtowanie postawy radości ze zmartwychwstania Pana Jezusa.
52.	Śpiewamy dla Pana Jezusa	Śpiewem wychwalamy Pana Jezusa.	Ukazanie śpiewu jako formy modlitwy. Zachęcenie do wychwalania Pana Jezusa śpiewem.
53.	Dziękujemy Panu Bogu za wiosnę	Postawa wdzięczności Panu Bogu za stworzony świat i wiosnę.	Ukazanie prawdy, że z miłości do nas Pan Bóg stworzył świat i sprawił, że zmieniają się pory roku. Wychowanie do dziękowania Panu Bogu i wychwalania Go za stworzony świat i wiosnę.
54.	Matka Boża jest naszą Matką	Maryja – Matka Boża naszą Matką.	Ukazanie prawdy, że Maryja – Matka Boża jest naszą Matką. Kształtowanie postawy miłości i wdzięczności wobec Matki Bożej za Jej opiekę.

PROCEDURA OSIĄGNIĘCIA CELÓW	EFEKTY	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ DZIECI
Śpiew (z gestami), pokaz, zagadki, pogadanka, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– wymienia pokarmy, które przynosimy do święcenia, – podaje, kiedy święcimy pokarmy, – wyjaśnia, dlaczego przygotowujemy koszyczek wielkanocny, – planuje pomóc w przygotowaniu koszyczka wielkanocnego i zanieść go do poświęcenia.	Zakres poznanych gestów i słów piosenki.
Śpiew (z gestami), pogadanka, zabawa „Rzeźba”, opowiadanie, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, memoryzacja tekstu biblijnego, rozmowa kierowana, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, kiedy Pan Jezus zmartwychwstał, – wyjaśnia, dlaczego Wielkanoc jest najważniejszym i najradośniejszym świętem, – opowiada o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, – określa, jak można wyrazić radość ze zmartwychwstania Pana Jezusa.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Obserwacja podczas zabawy.
Śpiew (z gestami), pogadanka, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że śpiewając dla Pana Jezusa, modlimy się, – objaśnia, jak możemy zwracać się do Pana Jezusa, – wskazuje, że śpiewem wychwalamy Pana Jezusa, – planuje śpiewem modlić się do Pana Jezusa.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Zaangażowanie podczas pogadanki. Udział w śpiewie.
Śpiew (z gestami), ekspozycja, pogadanka, recytacja, analiza tekstu biblijnego, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że z miłości do nas Pan Bóg stworzył świat, – wyjaśnia, w jaki sposób możemy wychwalać Pana Boga za piękny świat, – wskazuje, że Pan Bóg sprawił, że zmieniają się pory roku, – wybiera sposoby dziękowania Panu Bogu za stworzony świat i wiosnę.	Zaangażowanie podczas omawiania tekstu biblijnego i obrazu. Postawa podczas śpiewu. Zrozumienie treści wiersza.
Śpiew (z gestami), techniki multimedialne, rozmowa kierowana, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, pokaz, celebrowanie, techniki plastyczne.	– podaje, że Matka Boża jest naszą Matką, – objaśnia, jak można okazać miłość Matce Bożej, – dziękuje Matce Bożej za opiekę.	Postawa podczas modlitwy. Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Zaangażowanie podczas rozmowy kierowanej. Udział w śpiewie.

Lp.	TEMAT	TREŚCI	CELE KATECHETYCZNE
55.	Życzenia dla mojej mamy	Postawa miłości i wdzięczności wobec mamy.	Ukazanie prawdy, że trzeba okazywać miłość Panu Bogu i mamom. Wychowanie do okazywania wdzięczności i miłości mamie.
56	Oddajemy cześć Sercu Pana Jezusa	Postawa wdzięczności Panu Jezusowi za Jego miłość.	Ukazanie prawdy, że Pan Jezus kocha wszystkich ludzi. Kształtowanie postawy miłości do Pana Jezusa.
57.	W Boże Ciało uczestniczymy w procesji	Procesja Bożego Ciała wyrazem oddania czci i wyrażenia miłości Panu Jezusowi.	Ukazanie prawdy, że Pan Jezus jest obecny pod postacią chleba. Kształtowanie postawy uwielbienia Pana Jezusa przez udział w procesji Bożego Ciała.
58.	W wakacje pamiętamy o Panu Bogu	Wakacje czasem odpoczynku oraz spotkania z Bogiem i człowiekiem.	Ukazanie czasu wakacji jako daru Pana Boga. Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Bogu za czas wakacji.

PROCEDURA OSIĄGNIĘCIA CELÓW	EFEKTY	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ DZIECI
Ekspozycja, rozmowa kierowana, analiza tekstu biblijnego, śpiew, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Bóg dał nam mamę, – wyjaśnia, jak okazać mamie wdzięczność, – wykonuje laurkę dla mamy, – dziękuje Panu Bogu za mamę.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć.
Śpiew (z gestami), ekspozycja, pogadanka, analiza tekstu biblijnego, celebracja, techniki multimedialne, techniki plastyczne.	– podaje, że Pan Jezus kocha wszystkich ludzi, – wyjaśnia, w jaki sposób czcimy Pana Jezusa, – wybiera sposoby okazywania miłości Panu Jezusowi.	Postawa podczas modlitwy. Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Udział w śpiewie.
Śpiew, pogadanka, ekspozycja, analiza tekstu biblijnego, techniki plastyczne.	– podaje, że w Boże Ciało uczestniczymy w procesji, – wyjaśnia, jak możemy uwielbić Pana Jezusa ukrytego pod postacią chleba, – określa, że Pan Jezus jest obecny pod postacią chleba, – wskazuje, że z miłości do Pana Jezusa należy uczestniczyć w procesji Bożego Ciała.	Ocena wypowiedzi i aktywności w toku zajęć. Zaangażowanie podczas pogadanki. Udział w śpiewie.
Śpiew (z gestami), gra dydaktyczna – puzzle, praca w grupach, pogadanka, analiza tekstu biblijnego, ekspozycja, techniki plastyczne, techniki multimedialne.	– podaje, że czas odpoczynku jest darem Bożym, – wyjaśnia, jak spędzamy wakacje z Panem Bogiem, – planuje przeżyć wakacje z Panem Bogiem.	Zaangażowanie podczas omawiania fragmentu Pisma Świętego i obrazu. Udział w grze dydaktycznej. Postawa podczas śpiewu.

